

А. Строїлов,

аспірант

Науково-дослідного інституту публічного права

ORCID ID: 0009-0000-3542-4127

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ У СФЕРІ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ АУДИТОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Вступ. На сьогоднішній день питання нормативно-правового регулювання у сфері публічного адміністрування аудиторської діяльності набуває особливої ваги в умовах реформування фінансової системи України. Аудит виступає важливим інструментом забезпечення прозорості та підзвітності використання публічних ресурсів, а його ефективність безпосередньо залежить від якості правового регулювання. Недостатня узгодженість законодавчої бази та відсутність чіткої системи взаємодії між державними органами, професійними організаціями та суб'єктами господарювання ускладнюють забезпечення належного контролю.

Суттєвою проблемою залишається розбалансованість між загальнодержавним і корпоративним рівнем регулювання аудиту. У багатьох випадках спостерігається дублювання контрольних функцій або навпаки наявність прогалин у нормативній базі. Це знижує ефективність діяльності як внутрішнього, так і зовнішнього контролю, породжує колізії між законами і підзаконними актами. Крім того, впровадження міжнародних стандартів аудиту, попри позитивний вплив на інтеграцію України у світовий фінансовий простір, вимагає адаптації до національних правових реалій.

Проблематика також полягає у недостатньому рівні координації між органами державного фінансового контролю та органами професійного

самоврядування. Відсутність чіткого механізму співпраці знижує рівень якості нагляду, сертифікації аудиторів та дотримання професійних стандартів. На практиці це ускладнює процес гармонізації внутрішніх процедур з вимогами міжнародних організацій, що знижує конкурентоспроможність українського аудиторського ринку. Наявні правові колізії також негативно впливають на дотримання принципів верховенства права та законності.

Окрему увагу слід звернути на сферу внутрішнього аудиту, яка в Україні залишається фрагментарно врегульованою. Хоча держава поступово розвиває механізми державного внутрішнього фінансового контролю, у приватному секторі ця практика часто відсутня або здійснюється формально. Бракує нормативної деталізації щодо процедур оцінки ефективності управління підприємствами, що знижує можливості запобігання фінансовим порушенням і зловживанням. Така ситуація створює ризики для сталого розвитку економіки та довіри до фінансової системи.

У контексті євроінтеграції додатковим викликом є необхідність приведення національного законодавства у відповідність із принципами доброго врядування та стандартами ЄС. Україна взяла на себе зобов'язання щодо запровадження прозорих і уніфікованих процедур аудиту, проте реальне правозастосування ще не досягло європейського рівня. Водночас цифро-

візація публічних послуг та впровадження електронних систем контролю потребують додаткового врегулювання питань захисту даних і кібербезпеки.

Актуальність дослідження нормативно-правового регулювання аудиторської діяльності зумовлена необхідністю створення цілісної, узгодженої та ефективної системи контролю, яка б відповідала сучасним викликам і стандартам. Удосконалення законодавчої бази дозволить підвищити прозорість і підзвітність фінансових процесів, зміцнити довіру до органів влади та професійних інститутів. Це також сприятиме інтеграції України у європейський правовий простір і забезпеченню відповідності міжнародним зобов'язанням. Формування збалансованої системи нормативно-правового регулювання є запорукою ефективного публічного адміністрування у сфері аудиту та стабільності фінансової системи держави.

Огляд останніх досліджень.

До наукового аналізу принципів публічного адміністрування, зокрема, в галузі аудиторської діяльності свою увагу у різних аспектах досліджень зосереджували вчені такі як: А. Баранова, А. Берлач, І. Брик, Л. Будник, О. Буханевич, О. Величко, В. Галушко, А. Кашперська, Ю. Крігер, А. Крутова, І. Крупельницька, І. Личенко, Р. Масик, Н. Михайлишин, Я. Мулик, Т. Наумова, О. Подолячук, Є. Ріпа, О. Ружанський, А. Семенець, О. Ситников, Ю. Слободяник, С. Стеценко, В. Томіна та інші. Не зважаючи на те, що їхні праці стосувались нашої проблематики побічно нам вдалося виявити та узагальнити нашу тематику.

Мета статті полягає в тому, щоб, спираючись на положення теорії права, теорії адміністративного права, наукові доктрини та чинне законодавство, здійснити комплексний аналіз нормативно-правових актів у сфері публічного адміністрування аудиторської діяльності в Україні, розкрити їх значення для формування ефективної системи фінансового контролю, визна-

чити роль у забезпеченні прозорості та підзвітності управлінських процесів, а також окреслити перспективи вдосконалення їх практичної реалізації в умовах євроінтеграційних та глобалізаційних викликів.

Виклад основних положень. Поняття «акт» у тлумачному словнику української мови визначається як узагальнене позначення окремого прояву діяльності, дії чи вчинку, а також як форма зовнішнього вираження волі суб'єкта, закріплена у вигляді документа чи юридично значущого запису. У правовій сфері акт розглядається як офіційний документ або нормативно-правовий акт, що має обов'язкову силу та виражає рішення компетентного органу. Поняття «акт» охоплює як загальні форми діяльності, так і формалізовані юридичні дії, спрямовані на регулювання суспільних відносин [1].

Згідно із теорією права нормативно-правові акти є офіційними письмовими документами, що приймаються компетентними суб'єктами нормотворчості у визначеному порядку та формі й містять загальнообов'язкові норми права. Їх створення здійснюється в процесі нормотворчості, який має чіткі функції: первинне регулювання суспільних відносин, оновлення застарілих норм, усунення прогалин та кодифікацію законодавства. В основі цього процесу лежать принципи гуманізму, демократизму, гласності, законності та верховенства права, а також спеціальні принципи науковості, професіоналізму, планування, оперативності та поєднання динамізму і стабільності. Види нормативних актів охоплюють закони, що мають найвищу юридичну силу, та підзаконні акти, які деталізують і конкретизують законодавчі приписи. Дія таких актів регламентується у часі (набрання чинності, зупинення, припинення), у просторі (територіальний та екстериторіальний принципи) і за колом осіб (загальної чи спеціальної дії). В Україні існує ієрархічна систе-

що здійснює сертифікацію аудиторів, встановлює стандарти та контролює якість аудиторських послуг. Також аналізується впровадження міжнародних стандартів аудиту, які, хоча й універсальні, проте враховують специфіку національного права. Акцентується на важливості внутрішнього аудиту як інструменту підвищення ефективності управління підприємствами. Особливо наголошується на функціях органів суспільного нагляду, що забезпечують відповідність діяльності аудиторів вимогам законодавства та міжнародних норм [3].

А. Крутова та А. Семенець Узагальнили недоліки українського правового регулювання внутрішнього аудиту та запропоновано шляхи їх усунення з урахуванням міжнародного досвіду. Обґрунтовується необхідність формування чотирирівневої структури нормативно-правового забезпечення: міжнародного, національного, секторального та корпоративного рівнів. Показано, що ключову роль у побудові ефективної системи відіграють внутрішні регламенти підприємств, які становлять основу мікрорівня. Значна увага приділяється гармонізації національного законодавства зі стандартами Інституту внутрішніх аудиторів, Кодексом етики та стандартами ISO. Наголошується на тому, що в Україні найбільш врегульованим внутрішній аудит є у державному та банківському секторах, тоді як у приватних компаніях він залишається недостатньо унормованим. Підкреслюється, що удосконалення нормативної бази сприятиме зростанню ефективності управління, прозорості та відповідності міжнародним вимогам. Внутрішній аудит потребує як подальшого нормативного врегулювання на державному рівні, так і розбудови корпоративних стандартів [4].

О. Ружанський проаналізував нормативно-правове забезпечення внутрішнього аудиту в системі ДСНС України. Наголошується, що внутрішній аудит має не лише фінансовий

зміст, а й спрямований на вдосконалення публічного управління. Простежується хронологія формування національної бази: від Концепції розвитку державного внутрішнього фінансового контролю (2005) та вимог Бюджетного кодексу до постанови Кабінету Міністрів України № 1001 (2011) і подальших наказів Мінфіну. Розкрито значення Кодексу етики, Стандартів внутрішнього аудиту та спеціальної звітності для підрозділів аудиту. Особливу увагу приділено сертифікації працівників підрозділів внутрішнього аудиту, запровадженій у 2022 році. Показано, що Мінфін є ключовим органом, відповідальним за методологічне забезпечення та оцінку системи внутрішнього аудиту. На локальному рівні аналізуються накази ДСНС № 266 і № 267 від 2020 року, що регулюють порядок проведення аудиту та оцінку його якості [5].

Р. Масик проаналізував нормативно-правове забезпечення розвитку публічного адміністрування в Україні в умовах євроінтеграції, зосереджуючи увагу на необхідності гармонізації національної правової бази з європейськими стандартами та принципами доброго врядування. Підкреслюється, що ключову роль відіграють Конституція України та спеціальні закони про державну службу, місцеві державні адміністрації й місцеве самоврядування, які формують базові засади функціонування влади. Наголошується, що важливим напрямом розвитку є стандартизація та деталізація цифрових адміністративних послуг у межах проекту «Дія», який, поряд із позитивними зрушеннями, потребує вдосконалення нормативної бази для захисту персональних даних. Також виконується аналіз робіт вітчизняних науковців та міжнародних документів, зокрема Повідомлення Європейської Комісії 2023 року щодо вдосконалення європейського адміністративного простору. Відзначено, що нині нормативно-правове регулювання публічного адміністрування в Україні має тенденцію

до постійного оновлення відповідно до викликів глобалізації та інтеграції в ЄС. Водночас підкреслюється, що адаптація до норм так званого «м'якого права» ЄС може стати необхідною передумовою для наближення до членства. У центрі реформування перебуває інституційний розвиток системи управління, що ґрунтується на дієвій нормативній базі [6].

Отже, наукових доктринах підкреслюється, що розвиток аудиту й публічного адміністрування потребує постійного вдосконалення законодавчої бази, яка охоплює конституційні норми, кодифіковані акти, закони, укази, постанови та підзаконні регламенти. Наголошується на багаторівневому регулюванні – державному, професійному, корпоративному та внутрішньому, що забезпечує комплексність контролю й наближає національну практику до міжнародних стандартів. Особлива увага приділяється ролі самоврядних органів і методологічних центрів, які відповідають за сертифікацію фахівців, встановлення стандартів і контроль якості послуг. Водночас відзначається потреба гармонізації із міжнародними нормами та стандартами професійних організацій, зокрема у сфері внутрішнього аудиту та цифровізації публічних послуг. Аналіз показує, що найбільш розвинене нормативне регулювання спостерігається у державному та банківському секторах, тоді як приватна сфера залишається менш унормованою. Загалом акцент робиться на необхідності подальшого зміцнення нормативно-правової бази як запоруки ефективності управління, прозорості та відповідності європейським вимогам.

Нормативно-правове регулювання у сфері публічного адміністрування аудиторської діяльності в Україні становить багаторівневу систему, що поєднує спеціальні закони, підзаконні акти уряду та міністерств, а також міжнародні стандарти аудиту. Воно забезпечує правові засади функціонування аудиторської професії, визначає

Закон України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» визначає правові й організаційні основи діяльності органу державного фінансового контролю

Закон України «Про Рахункову палату» визначає статус цього органу як вищого державного колегіального органу фінансового контролю, що від імені Верховної Ради України здійснює контроль за надходженням і використанням коштів Державного бюджету. У ст. 3 закріплено принципи діяльності Рахункової палати – законність, незалежність, об'єктивність, безсторонність, гласність і неупередженість, а також гарантії її організаційної, функціональної, політичної та фінансової незалежності. Закон встановлює, що заходи державного зовніш-

нього фінансового контролю (аудиту) здійснюються у формах фінансового аудиту, аудиту ефективності, аудиту відповідності, експертизи та аналізу. У ст. 5 визначено, що фінансування діяльності Рахункової палати відбувається виключно за рахунок державного бюджету та міжнародної допомоги, інші джерела заборонені. Стаття 7 розкриває широкі повноваження органу – від контролю надходжень і витрат бюджету, управління державною власністю та боргом до аналізу звітності, співпраці з міжнародними аудиторами і надання обов'язкових до розгляду висновків. Об'єктами контролю є державні органи, органи місцевого самоврядування, бюджетні установи, Національний банк України, фонди соціального і пенсійного страхування та інші суб'єкти. У Законі визначено обов'язки інформування Верховної Ради й Президента про результати контролю та надання пропозицій щодо удосконалення бюджетного законодавства. Окремо врегульовано статус членів Рахункової палати та працівників апарату, серед яких державні аудиторі мають спеціальні кваліфікаційні вимоги і призначаються у порядку, визначеному цим Законом [10].

Постанова Кабінету Міністрів України від 3 лютого 2016 р. № 43 затверджує Положення про Державну аудиторську службу України, яка є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується через Міністра фінансів та що реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю. У документі визначено, що Держаудитслужба керується Конституцією, законами України, указами Президента, актами Верховної Ради і Кабінету Міністрів. Основними її завданнями є реалізація державної політики у сфері фінансового контролю, здійснення контролю за використанням державних ресурсів та надання адміністративних послуг. Служба має широкі контрольні повноваження, зокрема проведення державного фінан-

сового аудиту, перевірок закупівель, інспектування, моніторингу та оцінки ефективності використання бюджетних коштів. Передбачено право Держаудитслужби вживати заходів до усунення порушень, притягнення винних осіб до відповідальності та звернення до суду в інтересах держави. Документ регламентує організацію діяльності служби, у тому числі добір кадрів, запобігання корупції, планово-фінансову роботу та міжнародне співробітництво. Визначено порядок управління, зокрема повноваження Голови Держаудитслужби щодо керівництва, призначень і затвердження внутрішніх актів. Положення закріплює статус служби як юридичної особи публічного права з правами управління об'єктами державної власності та функціями у сфері захисту фінансових інтересів держави [11].

Виходячи із вищезазначеного нормативно-правове регулювання у сфері публічного адміністрування аудиторської діяльності в Україні формує цілісну багаторівневу систему, що охоплює закони, урядові постанови та міжнародні стандарти. Воно визначає засади здійснення аудиту, встановлює статус аудиторів і аудиторських фірм, їх права, обов'язки, а також вимоги до кваліфікації, незалежності й професійної етики. Закріплюється порядок укладення договорів, надання послуг і складання аудиторських звітів, у тому числі з додатковими вимогами для підприємств суспільного інтересу. Важливою складовою є врегулювання діяльності органів державного фінансового контролю, які здійснюють аудит ефективності, інспектування, перевірки закупівель і моніторинг з метою забезпечення законності та економії бюджетних коштів. Визначено також зовнішній контроль, що здійснюється парламентським органом, діяльність якого ґрунтується на принципах незалежності, об'єктивності та гласності. Особливу увагу приділено координації з іншими органами та міжнародному співробітництву, а також встановлен-

ню гарантій організаційної та функціональної незалежності суб'єктів контролю. Сукупність цих норм забезпечує баланс між державним регулюванням, професійним самоврядуванням і внутрішніми процедурами, що гарантує ефективність аудиторської діяльності в публічному секторі.

Висновки. Теоретико-правові засади нормативно-правових актів у сфері публічного адміністрування аудиторської діяльності в Україні ґрунтуються на тому, що акт розглядається як офіційний документ, що має юридичну силу та виражає волю компетентного органу. Вони виконують функції первинного регулювання, усунення прогалин, оновлення правових норм і кодифікації законодавства. Їхня чинність залежить від офіційного оприлюднення та державної реєстрації, а дія поширюється у часі, просторі й за колом осіб. Ієрархія актів починається з Конституції та законів і деталізується підзаконними актами уряду, міністерств та органів самоврядування. Правове підґрунтя аудиторської діяльності формує цілісну систему, що поєднує загальні принципи гуманізму, демократизму й верховенства права із спеціальними принципами професіоналізму та науковості.

Законодавче врегулювання аудиторської діяльності визначається через ключовий нормативний документ, який встановлює статус аудитора та аудиторської фірми, їхні права й обов'язки, а також вимоги до кваліфікації та незалежності. Він закріплює порядок укладення договорів, надання аудиторських і неаудиторських послуг та обмеження для підприємств суспільного інтересу. Окрема увага приділяється принципам професійної етики, зокрема об'єктивності, конфіденційності та професійного скептицизму. У законі чітко регламентовано правила складання аудиторського звіту, його зміст і додаткові вимоги для особливо значущих підприємств. Важливим аспектом є застосування міжнародних стандартів аудиту, що

забезпечує інтеграцію національної практики з європейськими та світовими підходами.

Нормативно-правове забезпечення державного фінансового контролю встановлюється окремим законом, який визначає правові та організаційні засади діяльності органів контролю. Його положення регламентують основні форми контрольної діяльності державний фінансовий аудит, інспектування, моніторинг і перевірки закупівель. Ці форми спрямовані на оцінку ефективності, законності й доцільності використання державних фінансових ресурсів. У документі простежується тісний зв'язок із адміністративною процедурою, яка забезпечує порядок прийняття та оскарження рішень. Також врегульовано фінансове забезпечення діяльності контролюючого органу та статус його працівників, зокрема присвоєння спеціальних звань і встановлення умов оплати праці.

Інституційна роль вищого органу зовнішнього фінансового контролю визначається окремим законом, що закріплює його статус як парламентського органу, який діє від імені Верховної Ради України. Він ґрунтує свою діяльність на принципах законності, незалежності, безсторонності та гласності, що гарантує організаційну та політичну автономію. Орган здійснює заходи зовнішнього аудиту у формах фінансового аудиту, аудиту ефективності, аудиту відповідності та експертизи. Фінансування його діяльності передбачене виключно за рахунок державного бюджету та міжнародної технічної допомоги. Розкриті повноваження охоплюють контроль за надходженнями і витратами бюджету, управління державною власністю, аналіз звітності та співпрацю з міжнародними інституціями.

Нормативне забезпечення діяльності виконавчих органів фінансового контролю конкретизується підзаконними актами, зокрема постановами уряду, що визначають статус центрального органу виконавчої влади. У них

закріплюється підпорядкування міністру, завдання із реалізації державної політики та надання адміністративних послуг. Встановлено порядок проведення перевірок, інспектувань, моніторингу та оцінки ефективності використання бюджетних ресурсів. Служба має право звертатися до суду, вимагати усунення порушень і застосовувати заходи впливу. У документах також регламентовано організацію діяльності, добір кадрів, запобігання корупції та міжнародне співробітництво, що посилює її роль як органу практичної реалізації фінансового контролю.

Отже, нормативно-правове регулювання у сфері публічного адміністрування аудиторської діяльності в Україні має комплексний і багаторівневий характер. Воно охоплює базові засади аудиту, встановлює статус аудиторів і аудиторських фірм, їхні права та обов'язки, а також регламентує діяльність органів державного й парламентського контролю. Важливим є поєднання національних норм і міжнародних стандартів, що забезпечує інтеграцію до європейського правового простору. У правовій системі виокремлюються як акти вищої юридичної сили, так і підзаконні документи, які деталізують практичну діяльність. Така система гарантує баланс між державним контролем, професійним самоврядуванням і корпоративними стандартами. Вона створює умови для підвищення прозорості, ефективності та відповідності українського аудиту сучасним міжнародним вимогам.

У статті розглядається нормативно-правове регулювання у сфері публічного адміністрування аудиторської діяльності як ключовий інструмент забезпечення прозорості, підзвітності та ефективності використання фінансових ресурсів. Підкреслюється, що розвиток аудиту залежить від удосконалення законодавчої бази, яка охоплює норми найвищої юридичної сили, підзаконні регламенти та внутрішні

корпоративні стандарти. З'ясовано теоретико-правове підґрунтя поняття «акт» як офіційного документа, що має обов'язкову силу та виражає волю компетентного органу. Визначено його функції регулятивну, кодифікаційну, оновлювальну та спрямовану на усунення прогалин, а також принципи дії у часі, просторі та за колом осіб. Наголошено, що ієрархічна система нормативних актів забезпечує узгодженість правової бази й формує основу ефективного публічного адміністрування. Аналізуються ключові положення чинних актів, які визначають засади аудиторської діяльності, статус аудиторів та суб'єктів аудиту, умови надання послуг, принципи професійної етики та порядок складання аудиторських звітів. Окремо висвітлено організаційні засади державного фінансового контролю, форми його здійснення аудит, інспектування, моніторинг і перевірки, а також зв'язок цих процедур із адміністративною практикою. Розкрито зовнішній контроль, який здійснюється спеціальним парламентським органом, що діє на принципах незалежності, законності та об'єктивності. Показано зміст підзаконних регламентів, які закріплюють статус виконавчого органу фінансового контролю, його завдання з реалізації державної політики, процедури взаємодії, кадрове забезпечення та міжнародне співробітництво. Узагальнено наукові підходи, що акцентують на багаторівневості регулювання: міжнародному, національному, секторальному та корпоративному, а також на проблемах фрагментарності й колізійності правових норм. Вказано на необхідність гармонізації національної практики з міжнародними стандартами, адаптації внутрішнього аудиту до вимог сучасного управління та врегулювання питань цифровізації й кібербезпеки.

Ключові слова: адміністративна процедура, аудит, аудиторська діяльність, бюджетні кошти, державний фінансовий контроль, ефективність, зовнішній контроль, кваліфікаційні вимоги, нормативно-правові акти, підзаконні акти, професійна етика, публічне адміністрування, прозорість, фінансова звітність, фінансовий аудит.

Stroilov A. Regulatory and legal acts in the field of public administration of auditing activities in Ukraine

The article examines the regulatory and legal framework in the field of public administration of auditing activities as a key instrument for ensuring transparency, accountability, and efficiency in the use of financial resources. It is emphasized that the development of auditing depends on the improvement of the legislative framework, which covers norms of the highest legal force, subordinate regulations, and internal corporate standards. The theoretical and legal basis of the concept of an "act" is clarified as an official document that has binding force and expresses the will of a competent authority. Its functions are defined as regulatory, codifying, updating, and aimed at eliminating gaps, as well as principles of application in time, space, and by the circle of persons. It is noted that the hierarchical system of normative acts ensures consistency of the legal framework and forms the basis of effective public administration. The key provisions of current acts are analyzed, which define the principles of auditing, the status of auditors and audit entities, conditions for the provision of services, principles of professional ethics, and the procedure for preparing audit reports. The organizational principles of state financial control, its forms-audit, inspection, monitoring, and verification are highlighted,

as well as the link of these procedures with administrative practice. External control is revealed, which is carried out by a special parliamentary body operating on the principles of independence, legality, and objectivity. The content of subordinate regulations is shown, which establish the status of the executive body of financial control, its tasks in implementing state policy, interaction procedures, staffing, and international cooperation. Scientific approaches are generalized, emphasizing the multi-level nature of regulation international, national, sectoral, and corporate as well as the problems of fragmentation and conflicts of legal norms. The necessity of harmonizing national practice with international standards, adapting internal audit to the requirements of modern management, and regulating issues of digitalization and cybersecurity is noted.

Key words: administrative procedure, audit, auditing activity, budget funds, effectiveness, external control, financial audit, financial reporting, normative legal acts, professional ethics, public administration, subordinate acts, qualifications requirements, transparency, use of state financial control.

Література:

1. Акт. Словник української мови в 11 томах. Т. 1. Київ.: Наукова думка, 1970. С. 35. 2025. URL: <https://slovnyk.ua/index.php?swrd=акт>
2. Загальна теорія держави і права: [Підручник для студентів юридичних вищих навчальних закладів] / М.В. Цвік, О.В. Петришин, Л.В. Авраменко та ін.; За ред. д-ра юрид. наук, проф., акад. АПрН України М.В. Цвіка, д-ра юрид. наук, проф., акад. АПрН України О.В. Петришина. Харків: Право, 2009. 584 с.
3. Ріпа Є. В., Крупельницька І. Г. Основні аспекти нормативно-правового регулювання аудиторської діяльності в Україні. Економіка України під час війни: проблеми і перспективи відновлен-

ня: матеріали наук. конф., 2022. DOI: 10.36059/978-966-397-273-2-20

4. Крутова А. С., Семенець А. О. Нормативно-правове забезпечення внутрішнього аудиту: вітчизняний досвід та світова практика. *Бізнес Інформ*. 2018. № 12. С. 309–316.

5. Ружанський, О. Нормативно-правове забезпечення внутрішнього аудиту в публічному управлінні системою дснс україни. *Науковий вісник: Державне управління*, (1(13)), 123–137. 2023. DOI: [https://doi.org/10.33269/2618-0065-2023-1\(13\)-123-137](https://doi.org/10.33269/2618-0065-2023-1(13)-123-137)

6. Масик, Р. І. Нормативно-правове забезпечення розвитку публічного управління в Україні в умовах інтеграції до ЄС. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія: право, публічне управління та адміністрування*, (16). 2025. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5746-2025-16-02-26>

7. Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність : Закон України

від 21 грудня 2017 № 2258-VIII. Верховна Рада України. 2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2258-19>

8. Про адміністративну процедуру : Закон України від 17 лютого 2022 № 2073-IX. Верховна Рада України. 2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2073-20>

9. Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні : Закон України від 26 січня 1993 № 2939-XII. Верховна Рада України. 2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2939-12>

10. Про Рахункову палату : Закон України від 02 липня 2015 № 576-VIII. Верховна Рада України. 2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/576-19>

11. Про затвердження Положення про Державну аудиторську службу України : Постанова Кабінету Міністрів України; Положення від 03 лютого 2016 № 43. Верховна Рада України. 2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/43-2016-%D0%BF>

Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

Дата надходження статті: 16.09.2025

Дата прийняття статті: 06.10.2025

Опубліковано: 24.11.2025